

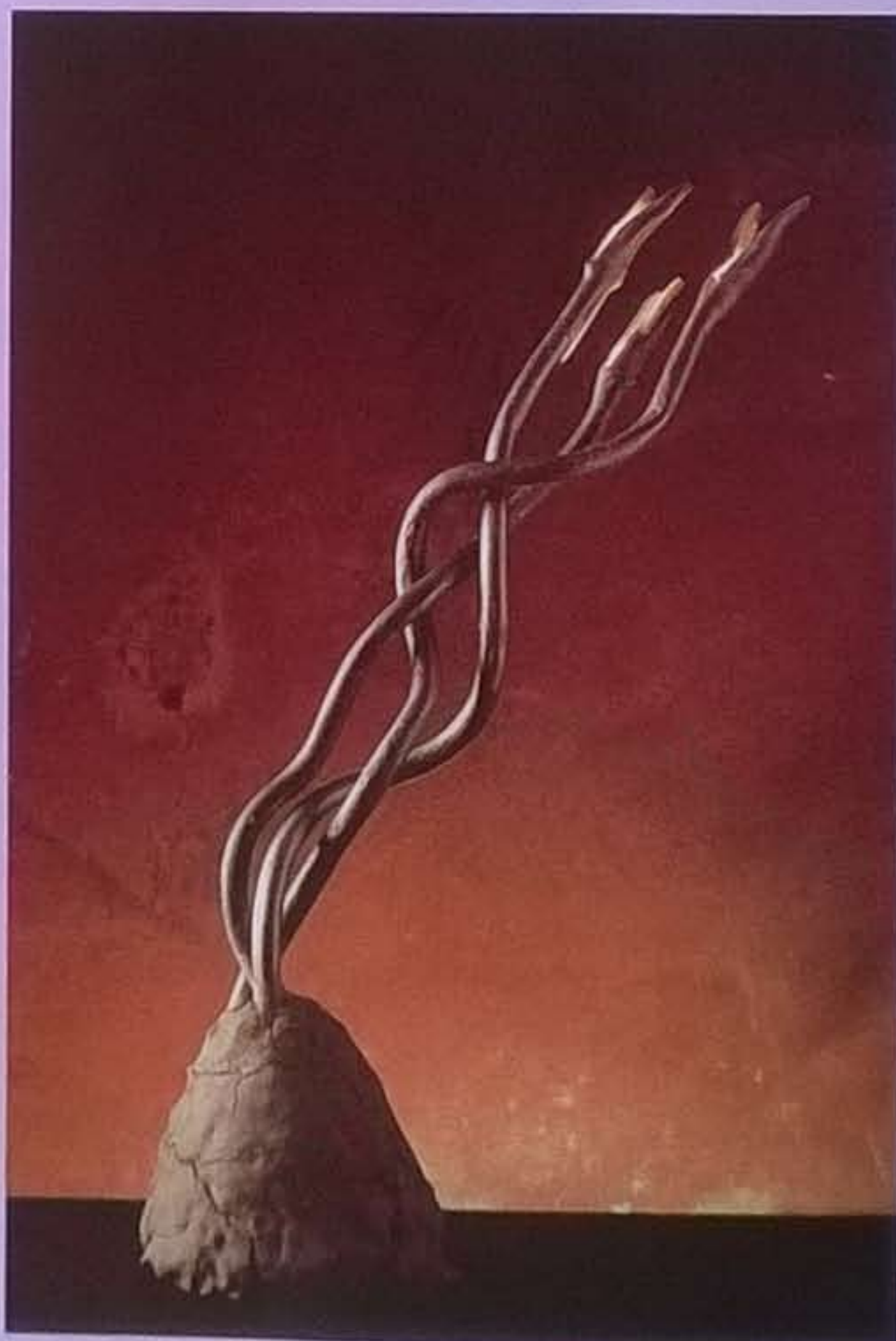
Object kunstenaar Wout Wessemius:

'JE WEET NIET WAT JE ZIET,

WOUT WESSEMIUS (39) WEET EIGENLIJK GEEN JUISTE BENAMING VOOR ZIJN MÉTIER: INTERIEUR ONTWERPER, TOEGEPAST KUNSTENAAR, VORMGEVER, BEELDEND VORMGEVER OF MISSCHIEN OBJECT KUNSTENAAR? HIJ WEET HET GEWOONWEG NIET. „ALLES WAT IK MAAK HEEFT EEN FUNCTIE,” ZEGT HIJ DAN MAAR NOODGEDWONGEN. WESSEMIUS ONTWERPT ONDER MEER VOOR DE GROTERE BEDRIJVEN. ZIJN TOEGEPASTE CREATIES STAAN IN TOONAANGEVENDE TIJDSCHRIFTEN EN HIJ EXPOSEERT IN GERENOMMEERDE GALERIES VOOR TOEGEPASTE KUNST IN HET LAND. ALS ZIJN SCHEPPINGEN DE BELICHAMING VOORSTELLEN VAN ZIJN ABSTRACTE IDEEËNWERELD DAN MAG DEZE 'GEORGANISEERDE CHAOT' MET VERVE EEN BUITENBEENTJE IN HET TOEGEPAST ONTWERPEN WORDEN GENOEMD.

Wout Wessemius is wat je noemt een einzelgänger. „Een beetje een kluizenaar,” zegt hijzelf. Hij is dagelijks te vinden in zijn atelier, waar hij door kunststudente Anja Swint wordt geassisteerd. Geassisteerd, want hijzelf is en blijft het brein achter de ontwerpen. Hij weet waar de ingrediënten liggen, alleen hij kent het recept. Hij weet hoe het leer of het rubber gedrapeerd moet worden en alleen hij weet hoe het eindresultaat eruit moet komen te zien.

Anja: „Soms is hij bezig en is hij niet meer te houden. Hij heeft van die dagen, dan stuift hij door de

Lichtobject 'Cry'.

JE ZIET ALLEEN WAT JE WEET'

werkplaats en is met twintig dingen tegelijk bezig. Mooie dingen, dat wel."

"Ik hink op twee gedachten," zegt Wessemius. "Enerzijds kan ik geen afstand doen van mijn vroegere plexiglas-ontwerpen en anderzijds broeien de ideeën en de ontwerpen met nieuwe materialen in mijn hoofd."

Nu, twaalf jaar nadat Wout Wessemius zijn plexiglas-atelier startte, beginnen zich aan de horizon de vage contouren af te tekenen van de verlangens die Wessemius zo lang koesterde.

"De dagelijkse productie," zegt hij, "de bijbestellingen en de speciale verzoeken blijven constant en komen dagelijks binnen. Uit mijn 'plexiglas tijd' ben ik nog steeds een bekend adres. Als zelfstandige moet je het hoofd boven water houden hè?"

"Ik bevind me nu in een geheel ander stadium. Het zijn de natuurlijke materialen als rubber, leer, vlas, hout, lood, staal, natuursteen en beton die mij boeien. Het is een ontwikkeling die spontaan is ingegeven door de tijd, waardoor ik nu extra open sta voor ruwe materialen. Vooral de warme tinten die geven de objecten een bepaalde kracht."

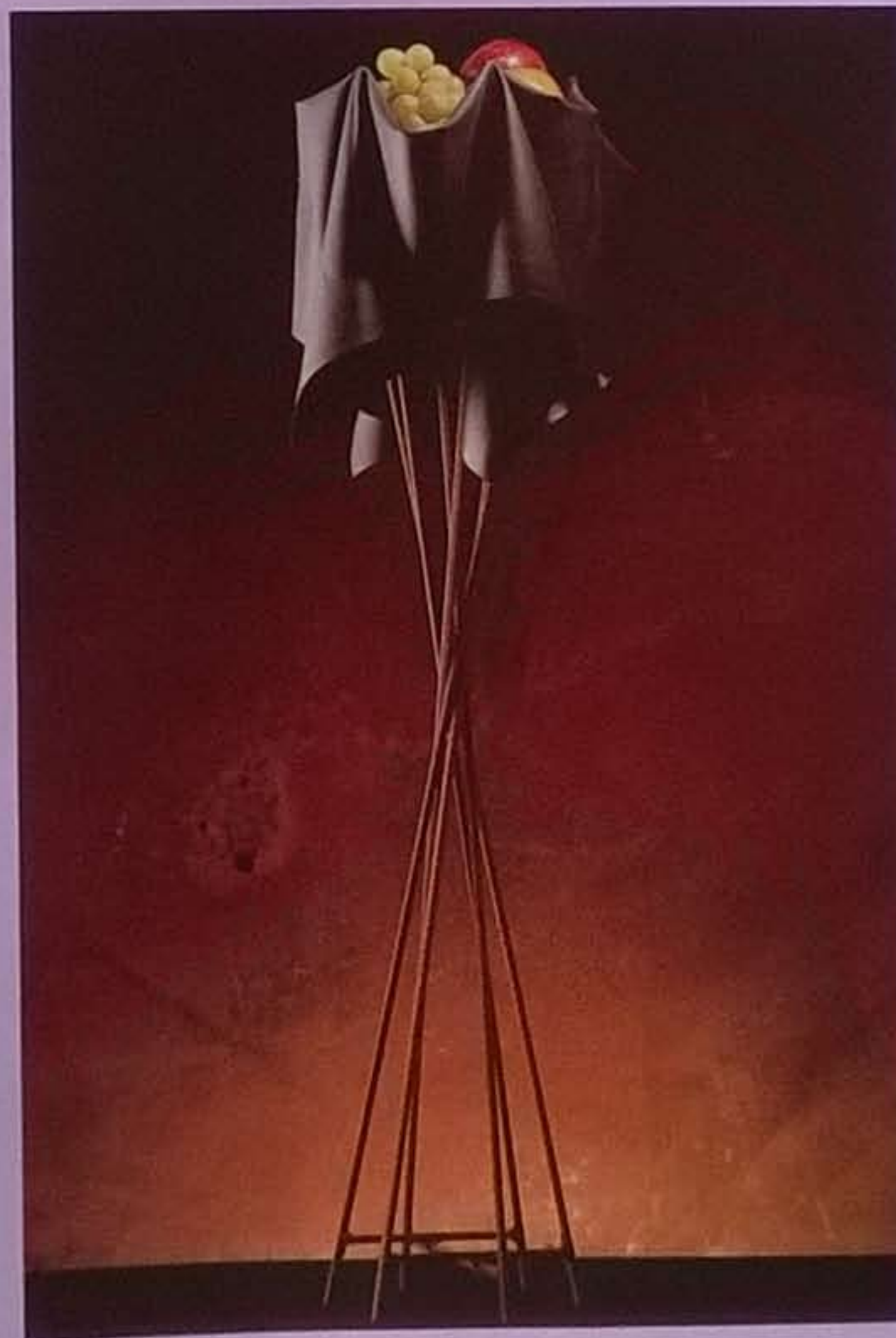
Vormgevoel

Wessemius probeert in zijn schepingen een evenwicht of beter een dissonant te vinden die het levenloze

van het levende moet onderscheiden. Hij toont trots één van zijn recente creaties: een bijna twee meter hoge lamp, opgetrokken uit oude roestige staven voorzien van een subtiel halogeenlampje en versierd met speciaal gelooid leer.

Of zijn ijzeren lamp met een vleugje vlas, zijn fruitschaal met gedrapeerd rubber. Het zijn uitgekende en uitge-

Fruitschaal 'GK' met gedrapeerd rubber.

balanceerde objecten die niet alleen de zinnen prikkelen, maar de attente toeschouwer toe lijken te spreken. Er gaat een bepaalde warmte van uit die ingegeven wordt door het eigenaardige vormgevoel van de persoon Wout Wessemius.

Waar een beeldend kunstenaar eenmalig een exclusief kunstwerk vervaardigt, daar stort Wessemius zich op de productie voor de meerafname. Hij noemt als voorbeelden een vaas en een lamp, enkele van zijn meer bekende objecten van plexiglas. "Van die ontwerpen heb ik er honderden zo niet duizenden verkocht. Het is hier niet alleen een broedplaats voor ontwerpen maar tevens een werkplaats voor de productie ervan. Enkele ontwerpen ga ik binnenkort verkopen. Je weet echter niet of de producent het verder uit kan ontwerpen. Het liefst houd ik het daarom zelf in de hand. Maar op een gegeven ogenblik, en ik voel dat het moment daar is, moet je je gaan richten op je creatieve ingevingen, zodat de commercie een minder belangrijke rol gaat spelen."

Vonk

Wessemius' creaties komen zoals hij dat zegt bij toeval tot stand. Een middagje op de sloop doorbrengen hoort bij de 'kunstenaar' tot één van zijn rituelen om de inspiratiebron aan te boren. Voor hem betekent al het roestige metaal een warm bad met een goed glas wijn. Hij wentelt zich

in de vormen en bedenkt er nieuwe toepassingen.

Soms zit hij ook alleen in zijn comfortabele fauteuille, de enige in zijn atelier, en laat hij zijn blik over de vele onafgemaakte objecten glijden. Het raakt 'm bijkans als een bliksemflits. Daar is het dan: de uiteindelijke vorm, de schoonheid van de perfectie. „Het kost me soms een paar dagen, soms duurt het maar even voordat de vonk overslaat. De kick kan dan zo komen, zomaar,” aldus Wessemius.

„Ik vond laatst een paar chroomstalen rioleringspompen. Prachtige vormen, eerlijk materiaal. Ik heb er twee tafeltjes van gemaakt. Op een goede dag komt er een vrouw bij mij in de winkel en wil er drie van hebben. Ik heb toen geïnformeerd wat die staven nieuw kosten: f4000,- per stuk. Ik heb haar een van de oorspronkelijke ontwerpen ver-

'Het raakt 'm bijkans als een bliksemflits'

kocht en heb er zelf eentje gehouden. Het is onmogelijk om een verkoopbare tafel te maken voor die prijs. Met die lampen van loden waterleidingbuizen net zo. Die pijpen krijg je tegenwoordig niet meer zo makkelijk. Heel exclusief, ja.”

Wessemius zegt zelf dat de woorden hem soms ontbreken om zijn ontwerpen toe te lichten. „Ik ben HTS ingenieur maar heb geen gerichte opleiding gehad,” zegt Wessemius. „Ik kan het moeilijk verwoorden, maar ik houd het al twaalf jaar uit en de vooruitgang is enorm. Ik ervaar dat niet als een gemis. Wat ik wel ontbeer is tijd. Het is een van mijn grootste frustraties.”

De objecten van Wout Wessemius zijn te zien in de galerie aan het Schuitendiep in Groningen.

Remco in 't Hof

62

'De tijd is een van mijn grootste frustraties'

Lichtobject 'Oerie': roestige buis, ijzerdraad en een leren kapje (hoog 1.90 m).

